Dragi Camarazi și Iubiți Prieteni ai Legiunii,

Marți, 13 Septembrie, e ziua de pomenire a morții Sfântului Martir, Corneliu Sutașul.

In această zi, Corneliu Codreanu, în haine de ocnaș, între ziduri umede și reci, poate cu fiare la picioare, împlinește 39 ani în Țara sa.

Ochii se umezesc și durerea se înșurubează în piepturi, când, în noaptea aceasta, auzim din depărtări șoapta blândă a firii lui apăsată de nedreptate și vuietul nepotolit al sufletului său lovind în pereții negri ai carcerei dela Doftana.

El se va ruga poate, în ziua lui, ca liniștea și pacea să-l însoțească pe drumul istovitor al marei lui jertfe și ultimul strop de iubire de neam să se stoarcă din inima sa curată.

Dar am greși cumplit însoțind durerea noastră, de compătimire.

Nu! Pe Corneliu Codreanu nu-l compătimim!

Viața lui de înfrânare, supusă la copleșitoare îndurări, ne-a făcut mai buni pe sute de mii dintre noi. Ea a deșteleni inimile pustii ale generației noastre și ea va îmbujora inimile a neîncetate șiruri de generații după noi.

Pilda lui ne-a făcut pe atâția dintre noi să părăsim soții, copii, părinți, să renunțăm la cariere, privelegii, bani, petreceri, desfătări, unii să intre în ocne sau temniți, alții în moarte, fermecați de zările însorite ce sclipeau în privirile lui.

. . . Te compătimim însă pe tine, Neam Român.

Vei fi și astăzi în stare, numai ca odinioară, pe vremea lui Horia sau pe vremea lui Tudor Vladimirescu și Avram Iancu, să fii martor întristat și resemnat al trădării, batjocoririi și omorârii Căpeteniilor tale? Sufletul tău oare va fi ușurat și satisfăcut ca peste o sută de ani să cinstești, alături de oficialități viclene, sângele lor de care nu ai fost vrednic, să sărbătorești mormintele lor, în care, lepădați de tine, Neam Român, ei și-au îngropat uriașele lor silinți desamăgite?

Sau, Neam Român, cutremurat de jertfa fără de seamăn a lui Moța și Marin, vei fi învrednicit de D-zeu în acest ceas de durere și scrâșnire, să te smulgi din becisnicie și învingând întunericul să-ți făurești hotare de viață nouă?

Cu aceste simțăminte, dragi Camarazi și prieteni ai Legiunii, să trăiți ziua de 13 Septembrie a acestui an. Și gândindu-vâ la Căpitan, rugați-vă și cereți tărie și nădejde dela Cel Prea Inalt.

Mișcarea Legionară

București, 13 Septembrie 1938